

רע"פ 9016/14 - עאללה אבו זהרה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9016/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: עאללה אבו זהרה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 7.12.2014 בעפ"ג
40528-04-14 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' שפסר,
ז' בוסתן וד"ר ש' בורנשטין;
עו"ד אבו עאמר עבד

בשם המבקש:

עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיבה:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים י' שפסר וש' בורנשטין והשופטת ד"ר ז' בוסתן) בעפ"ג 40528-04-14 מיום 7.12.2014, בו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (סגנית הנשיאה ע'רון) בת"פ 32326-09-12 מיום 26.3.2014, במסגרתו הושת על המבקש עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור למשך שלוש שנים עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

רקע והליכים

עמוד 1

2. המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.9.2012 שהה המבקש במדינת ישראל מבלי שהיה בידיו אישור לעשות כן. המבקש צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירה זו, האחת משנת 2002 והשנייה משנת 2012, בגין צירוף של שלוש כניסות למדינת ישראל שלא כדין. בגין שתי ההרשעות, נידון הוא, בין היתר, למאסר מותנה בן ארבעה חודשים, שהיה בר הפעלה בתיק הנוכחי.

1. ביום 26.3.2014 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בית המשפט שקל לחומרה את העובדה כי מדובר בכניסתו החמישית של המבקש לישראל שלא כדין וכי זו העמדתו השלישית לדין בגין עבירה מן הסוג הזה. נקבע כי ביצוע העבירה על אף ההליכים המשפטיים שהתנהלו בעניינו ועל אף המאסר המותנה אשר היה תלוי ועומד נגדו, מצדיק העמדת עונשו ברף הגבוה של מתחם הענישה. עם זאת, בית המשפט קבע כי שקל לקולה את נסיבותיו האישיות של המבקש ובכללן היות בנו חולה במחלה קשה. נקבע כי הקלה זו תהיה בדרך הפעלת המאסר המותנה באופן חופף למאסר שיוטל עליו בגין המקרה הנוכחי. לנוכח האמור, בית משפט השלום הטיל על המבקש שני חודשי מאסר בפועל והפעיל את המאסר המותנה בן הארבעה חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו. העונשים הוטלו בחופף, כך שסך הכל המבקש ירצה עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל.

2. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. טענתו המרכזית הייתה כי בית משפט השלום שגה בכך שהפעיל את עונש המאסר המותנה תחת הארכתו. נטען כי מדובר במקרה הומני לפיו בנו הקטין של המבקש חולה במחלת הסרטן וזקוק לאביו שהינו המפרנס היחידי בבית. לגישתו, נסיבות אלה מצדיקות הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. נקבע כי הארכת מאסר מותנה במקום הפעלתו היא פעולה חריגה אשר מבוצעת רק במקרים נדירים, וכי המקרה הנוכחי אינו נמנה עליהם. כן נקבע כי לא נפלה שגגה בגזר דינו של בית משפט השלום אשר מצדיקה התערבותה של ערכאת ערעור. מכאן הבקשה שלפניי.

הבקשה

3. במסגרת בקשת רשות הערעור, חזר המבקש על הטענות אותן העלה בבית המשפט המחוזי. נטען, כי נסיבות חייו הקשות ובכללן מחלת בנו, מצדיקות הארכת המאסר המותנה העומד ותלוי נגדו, תחת הפעלתו. נטען כי מאסרו של המבקש יסכל את סיכויי הטיפול בבנו, שכן הוא המפרנס היחידי של המשפחה. עוד נטען כי אין למקם את העבירה ברף הגבוה של עבירות הכניסה לישראל שלא כדין, שכן לעבירה זו לא נלוותה אף עבירה אחרת.

הכרעה

4. אין בידי להיעתר לבקשה למתן רשות ערעור. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם כן המקרה מעלה סוגיה או טענה בעלת חשיבות כללית, משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עניינה של הבקשה הוא חומרת העונש. טענות לעניין זה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים (בר"ע 2853/91 פלוני נ' מדינת ישראל (13.8.1991)). המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים.

5. בית משפט השלום קבע כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים הארכת המאסר המותנה במקום הפעלתו. בין היתר משום שמדובר בעבירות חוזרות ונשנות. קביעה זו מקובלת עליי. המדובר בכניסה החמישית של המבקש לשטחה של מדינת ישראל ללא אישור, מבלי שהעמידו לדין או המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו ירתיעו אותו מלעשות כן. אומנם, נסיבותיו האישיות של המבקש קשות הן, אולם, נסיבות אלה נשקלו על ידי הערכאות הקודמות ונקבע כי אין הן מצדיקות הארכת המאסר המותנה תחת הפעלתו. עם זאת, בית משפט השלום נתן משקל לנסיבות אלה והחליט להקל בעונשו של המבקש בכך שהפעיל את המאסר המותנה בחופף למאסר שהטיל עליו ולא במצטבר. לא מצאתי מקום לקבוע כי המקרה הנוכחי מצדיק מתן רשות ערעור.

6. סוף דבר, בקשת רשות הערעור נדחית בזאת. המבקש יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדריס, ביום 12.4.2015 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות והחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התשע"ה (11.2.2015).

ש ו פ ט